

מה לעשות (ובעיקר מה לא לעשות), כשהסכום הכולל לרכישת הדירה עומד על כ-500 אלף דולר בסך הכל, משני הצדדים גם יחד? מהי הדרך הנכונה והזהירה לנצל את הסכום הזה כדי להגיע לבסוף לרכישת דירה?

מתוך הגליון <<

דבר המערכת

פתח של חסד

לאחרונה התפרסם סיפור יפה, כמדומה שעל ידי המגיז הרה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א.

היה זה באחד ממוסדות התורה בארה"ק, בעת שערכו מגבית נרחבת למען חיזוק וביסוס המוסדות. חלק ממהלך הקמפיין היה, שכלל התורמים נכנסים להגרלה על סכומי כסף נאים.

בסיום הקמפיין, במעמד ההגרלה, יצא בגורל שם מסוים אשר זכה בסכום עתק של עשרות אלפי שקלים. אבל לאחר בדיקה קצרה עלה, כי הלה אכן תרם את הסכום שזיכה אותו להיכנס להגרלה, אבל כרטיס האשראי שלו סורב, או שפרטי האשראי לא היו נכונים, כך שלמעשה התרומה שלו לא הגיעה.

התעוררה השאלה, האם האיש זכאי לקבל את הזכייה, או שכיון ובפועל לא התקבלה תרומתו - הרי שזכאותו מתבטלת למפרע. מו"ץ שליווה את

המשך בעמוד הבא

תורת חסד

הגאון רבי גבריאל יוסף לוי שליט"א
ראש ישיבת "באר התורה" ונשיא הגמ"ח

בגליון הקודם הבאנו יסוד גדול בעבודת האדם, והוא, שהצלחת האדם בעבודתו נטועה בשרש הראשוני שצריך שיהא קיים אצלו, והוא לידיע באופן ברור, מה חובתו בעולמו, מהי המטרה, מהו היעד, ומה מוטל עליו כחובה בסיסית ויסודית.

ההתבוננות היא המנוע להצלחה

דוגמא לדבר, עבודת התפילה.

כדי שיצליח האדם בעבודה זו, עליו להשריש בעצמו קודם כל, את ההבנה הפנימית של מה חובתו בעבודת התפילה, מה מהותה של התפילה, מהי עניינה, מה תועלת יש בה, ומה העונג והאושר ששייג על ידה.

זוהי עבודה מועטת, אך יסודית ושרשית. ולאחר שדברים אלו יתבררו לאדם, ממילא התפילה לאחר מכן נעשית אהובה עליו, רצויה ומענגת, והלב נושא את עצמו מאליו - לחפוף בתפילה.

וכך גם בעבודת המידות.

הדרך הנכונה היא, להתבונן, לברר ולאמת את מהות ענייני המידות ומה חובת האדם בהן, כשאת זה יוכל לעשות ע"י למידת הענין ושימוש חכמים.

התנאים המשותפים לגדילת האילן והאדם

זוהי מה שדקדק בעל המסילת ישרים בכתבו "יסוד החסידות ושרש העבודה". שלשם הצלחת העבודה ה'שרש' הוא שיתברר ויתאמת אצל האדם מה חובתו בעולמו. כמו באילן הצומח מאליו בתנאי שיש בו שרש,

המשך בעמוד הבא

תגובות והערות על המדורים השונים יתקבלו בברכה בדוא"ל: Alon@hagmach.org.il | או 6428158@gmail.com

מכתבים מובחרים יפורסמו בל"ו (ניתן בעילום שם)

פניות לגמ"ח המרכזי בדוא"ל: office@hagmach.org.il או בפקס: 02-6428158

יו"ל ע"י הגמ"ח המרכזי | עורך: הרב יעקב גולדשמידט | כותבים ומשתתפים: הרה"ג ר' יצחק אייזיק וינברג, הרב צבי רבינסקי, הרב ישראל גוטמן, הרב פנחס אריה רוזנטל, הרב יעקב סירוטה, הרה"ג ר' אשר וסרמן, הרה"ג ר' יהודה טאוב, הרב יהונתן שורק

עיצוב גרפי: סטודיו ספציפ 0548-540-650 | winterntz@gmail.com | לפניות לועדה הרוחנית: הרה"ג ר' חיים כהנא 5610681@gmail.com

תהליך הגורל הכריע, כי יש לתת לאותו יהודי להחליט בעניינו בצורה עקיפה. הוא הורה להתקשר אליו ולומר לו כי תרומתו סורבה מבלי לספר לו על זכייתו. אם יסכים לתרום את מה שהבטיח בכרטיס אחר או בכל דרך שהיא, יקבל את זכייתו, ואם לאו - יפסיד.

וכך היה. תכף התקשרו אליו, אולם בשומעו כי תרומתו לא נקלטה אמר, כי אם כך אין הוא מעוניין לתרום. לא הלך - לא הלך...

לא היה לו מושג, כי ברגע זה של סירוב הוא הפסיד במו ידיו סכום עתק.

הסיפור הזה קולע כל כך אל הרעיון הידוע שכל צדקה שהאדם נותן - לעצמו הוא נותן. אם היינו חווים כך כל מעשה צדקה, והיינו מעלים בדעתנו את השכר העצום והגמול האינסופי לכל פרוטה שאנו נותנים לצדקה מבלי שום השוואה למה שאנו נותנים, הרי שהיתה בוערת בנו התאוה לתת ולתת עד האגורה האחרונה שברשותנו...

אבל בצד זה, אנו רואים כאן את רעיון ההשפעות הטובות שבאות עלינו רק לאחר שאנו עושים את המאמץ הקטן מצידנו. אין דבר כזה זכייה בלי לפחות מעשה קטן מצידנו, כפי שאין דבר כזה שעץ יצמח בלי שום גרעין קטן שנשתול באדמה קודם לכן.

המשך בעמוד הבא

כך גם עבודת האדם תצמח כמעט מאליה - אך בתנאי בסיסי שיש בו שרש איתן וחזק.

ועוד יש להוסיף בדימוי זה של עבודת האדם לגדילת האילן. שכמו שיש צורך בשרשים חזקים, כך גם צריך קרקע פוריה.

כי האילן המובחר ביותר - אם יימצא בסביבה לא מתאימה, הפירות יהיו פגומים. וקרקע זו היא חצרות ד', כי המצוי בסביבה מלאת רעלים בקרקע, או בארץ מלחה, גם האילן המשובח אשר לו שרשים מרובים ומעולים - לא יצמיח מאומה.

ולאחר שהתקיימו תנאים אלו, צריך שיירד הגשם והשפע, שיוציא מהכח אל הפועל את הקרקע הפוריה ואת השרשים החזקים. אותו גשם יורד מלמעלה - ממוסרי התורה המכים על קדקדו ואומרים לו: 'גדל!'

בגליון הבא, גליון ט"ו בשבט, נבאר את היסוד לעבודת השם: "כי האדם עץ השדה".

לגור בארץ באנו

מסע בעקבות גדולי האומה

הרה"ג ר' יהודה טאוב שליט"א, מח"ס 'בית ראובן' - המדריך לקניית בית בשמחה ובקלות.
לתגובות: yudataub@gmail.com

וסיפר שגם למו"ר זצוק"ל (מרן הסטייפלר) היה חלק במגרש בא"י, והיו למו"ר עוד שלושה או ארבעה שותפים למגרש, ביניהם חתנו הגר"ש ברזם זצ"ל ועוד שלושה אנשים שליט"א. יוזם הקניה היה חתנו הגר"ש ז"ל שאמר למו"ר שיש לקנות מגרש בזול חוץ לבי"ב אם מו"ר מוכן להשתתף. מו"ר הסכים וקנהו בשותפות כנ"ל והעבירו על שם בטאבו. זה היה הרבה שנים לפני הסתלקותו של מו"ר והמגרש היה בבעלותם וקניינם כל ימי מו"ר.

האם מצווה לקנות בית מיהודי?

בפרקים הקודמים הבאנו שיש מצווה לקנות קרקע/בית בארץ ישראל, ולומדים זאת מאברהם שקנה את מערת המכפלה בכסף מלא, ויעקב שקנה חלקת שדה במאה קשיטה.

ב'ארחות רבינו' (ח"ג עמ' קצ"ז) מסופר:

מרן החזו"א זצוק"ל קנה בשותפות עם עוד רב חלקת אדמה (מגרש) בא"י בעיר שגר בה בני ברק משום מצות ישוב א"י, ואח"כ משום איזו סיבה נתן מרן לשותפו את חלקו, וקנה מרן מגרש אחר בשותפות עם גיסו בבני ברק סמוך ממש לישיבת תפארת ציון. חלקו של מרן עמד ריק כל ימי חייו של מרן. המגרש המשותף היה רשום בטאבו ע"ש גיס אחר של מרן. כל הדירות שמרן היה דר בהם מעת עלותו לארצנו הקדושה עד עלותו השמימה היו שכורות, וכדי שיהיה לו חלקת קרקע בא"י קנה מגרש.

ואמר לי הגר"ח ק שליט"א, שמרן היה מיעץ ומרזז לקנות קרקע בא"י משום ישוב א"י.

נקודה למחשבה: מדוע יש מצוה לקנות קרקע מיהודי אחר? מה זה מוסיף לישוב ארץ ישראל?

נשמח לקבל תשובות לדוא"ל YUDATAUB@GMAIL.COM. בין העונים נכונה יוגרל הספר 'בית ראובן'.

[אולי לפני שאנו משקיעים משכנתא בדירה לעשרים שנה, נלמד קצת כמה ימים, במה אנחנו משקיעים].

דבר המערכת המשך מעמוד 2

הכלל הוא, שעלינו לעשות. הפירות העצומים, הגדולים והכבירים לאין ערוך - יבואו כתוצאה. אבל עלינו מוטל לפתוח את הפתח, ולו - כחודו של מחט.

לפני גאולת ישראל ממצרים, הם היו שקועים עמוק בתוך מ"ט שעי טומאה. עד כדי כך, שלא היתה בהם שום זכות שבעבורה ייגאלו. מה עשה הקב"ה? נתן להם דם פסח - כפתח מצידם כדי שיוכלו להיגאל. כלומר, בורא העולם העניק להם לבני ישראל את ההזדמנות, לעשות ולו מעשה קטן: שישימו את דם הפתח על המשקוף, כסיבה שבעבורה יוכל לפסוח עליהם ולגאלם, כפתחת פתח קטן שבעקבותיו יפתח עבורם את הפתח הגדול.

גם היום מצפה בורא העולם לגאול אותנו. הוא עומד אחר כתלנו וקורא אלינו: שובו אלי - ואשובה אליכם. פתחו לי פתח קטן של תשובה ומעשים טובים, ואור הגאולה יציף עולם ומלואו, תכף ומיד. הלוואי.

ובשולי הדברים - מי יודע אם החברות בארגון חסד בהיקפים שלא ניתנים לתיאור - דוגמת הגמ"ח המרכזי, אם היא איננה האות שאנו שמים על דלתותינו, הפתח כחודו של מחט, שיביא עלינו את אור הגאולה במהרה...

**אמר להם... אבותי גזזו
לאחרים ואני גנזתי
לעצמי, שנאמר ולך
תהיה צדקה**

(מעשה דמונבז המלך שבזבז
אוצרותיו לצדקה. ב"ב יא א)

אי ש את רעהו

מכתבים למערכת

שלום רב

העלון הנכבד חשוב ומועיל וכוונותיו טובות ונכונות.

אולי יש מקום להעיר על נוסח בעלון האחרון שניתן לטעות בהבנתו וכתוצאה מכך יתכן קלקול במקום תיקון, וחבל.

כוונתי לשאלה שהובאה במדור 'מכלכל בחסד' של הרב גוטמן הי"ו. בשאלה מסופר על 'ישיבות מכובדות' שבחורים רבים בהן מצפים לקבל מן ההורים כ 800,000 ש"ח עבור רכישת הדירה.

בתשובה מובאת ביקורת (צודקת) על הציפיה הגבוהה, שכן 800,000 הוא סכום אסטרונומי גם כאשר בסכום זה משתתפים שני הצדדים.

אולם, משטף הלשון ניתן לטעות ולהבין כי הכוונה שבישיבות מכובדות מצפים שצד הכלה לבדו ישתתף בסכום עתק שכזה [אמנם בעל המאמר התכוון שסכום זה יגיע משני הצדדים גם יחד].

מובן שטעות זו עלולה לגרום להטמעה של מציאות שגויה לציבור הקוראים שיחשוב שבחור שדורש פחות מסכום זה נחשב פחות מאחרים או שישבתו אינה מכובדת. ואב לבת שנותן 600,000 (סכום עצום עצום ללא כל ספק) לא נותן מספיק... אולי 'מידה בינונית', ואם פחות מכך - 'מידת חסידות'...

לכן באתי במכתבי לחדד את הדברים ולהסיר טעות בהבנה זו.

יישר כחכם על הדברים ואם דבריי נראים לכם אולי תמצאו אופן לתקן.

בהוקרה והערכה יושב אהלים.

מ. שפירא

התשובה של הרב גוטמן מקצועית ועניינית

אבל... היא מדברת למח ולא ללב, לבו של הנער עם משובת נעורים של חבריו.

האמירה שהצעירים הללו צריכים לשמוע היא שאלו שמצפים לסכומים שאין להוריהם, הרי הם כמי ששותים את דם הוריהם וחמיהם רחמנא ליצלן.

ש. קראוס

הוצאות למסיבות

יש להבדיל בין שמחות של מצוה כמו סיומי מסכתות, חומשים וכדו', המייקרים את כבוד התורה והמצוות, לבין מסיבות הראווה הנערכות בבתי הספר של הבנות, שאמנם גם להן ניתנת כותרת חינוכית, אבל בינן לבין החינוך אין כל קשר.

מסיבות אלו מחנכות לראויותנות ולהפך ההסתפקות, לחיצוניות ולהפך הצניעות והפנימיות. אעז אף לומר כי ייתכן שישנן כאלו שהמנוע המניע אותן הוא תחרות בין בתי הספר ולא הדאגה לרוחניות בנותינו.

הרף של המסיבות עולה משנה לשנה ואין לו גבול. רוב הבנות חשות מרמור ותחרותיות. הגיע הזמן שבתי הספר יערכו מסיבות בהתאם לבנות ובהתאם למי שמממן אותן - ההורים.

ש. שפיץ

למכתבים ותגובות לחצו כאן

או בדוא"ל: Alon@hagmach.org.il / 6428158@gmail.com

עולם חסד יבנה

"ויזכו לבנות" - ב 25 אלף דולר

מה לעשות (ובעיקר מה לא לעשות), כשכל צד מביא לדירה עשרים וחמש אלף דולר? הרב צבי רבינסקי, ועדת הדיור

1
פרק
ראשון
בסדרה

שם, גיל, שמות ההורים ועיסוקם, מסלול הלימודים, אחים, אחיות, מחותנים, טלפונים לבירורים והכל מוכן. זהו! יוצאים לדרך...

שדכנית א' מתקשרת ובפיה שם של בחור. לאחר שהיא אומרת את שם המוצע היא מוסיפה: "מדובר בבחור מובחר ביותר".

לאחר שפירטה את מעלותיו של הבחור היא שואלת בעדינות: "כמה באפשרותכם לתת?"

שתיקה משתררת לרגע מן הצד שלנו ---

"תראי", אנו אומרים לבסוף בלחש, "אין ברירה, נתאמץ, נשבור חסכוניות, הגמ"ח המרכזי, הסבא שיצא לפנסיה יעזור, נראה שנוכל להגיע למאה אלף שקלים, ואולי עוד מאה וחמישים אלף ניתן במשך השנים הבאות, נחזיר מידי חודש את החלק היחסי במשכנתא..."

כעת השתיקה מגיעה מן הצד השני, ולאחר מספר רגעים מביכים נשמעת השדכנית: "בסכום כזה אין אפשרות לגשת לשידוך. מצטערת... קשה מאד לרכוש דירה בסכום שכזה".

הסיפור המטלטל שמסופר בכתב זה אינו דמיוני. לצערנו הוא קיים בווריאציות כאלו ואחרות.

אמנם, במסגרת מדור זה, לא נעסוק ב'חינוך ובתיקון העולם'. כזו היא המציאות כיום אשר עמה צריכים הורים רבים להתמודד ואין בכוחנו לשנותה. מה כן? כאמור, ננסה להדריך ולכוון, מה בכל זאת עושים בפועל (ובעיקר: מה לא עושים), כשהסכום הכולל לרכישת הדירה עומד על כ-50 אלף דולר בסך הכל, משני הצדדים גם יחד. מהי הדרך הנכונה והזהירה לנצל את הסכום הזה כדי להגיע לבסוף לרכישת דירה.

ועל כך אי"ה - בפרקים הבאים.

לתגובות לחצו כאן

או בדוא"ל: 6428158@gmail.com / Alon@hagmach.org.il

כולנו, אם כהורים שבנם או בתם עומדים סמוך ונראה לפרק "האיש מקדש", ואם כהורים לזוגות צעירים שכבר 'בנו את קינם', ואפילו הצעירים שבינינו שבשלב זה מוליכים את ילדיהם לגן ולת"ת, אך בראשם מתרוצצות מחשבות על העתיד - מכירים את סוגיית הדיור, שרבות דובר עליה כאן במדור.

בסדרת הכתבות הבאה, נעסוק בשאלה מצויה מאד, הפוקדת אלפי משפחות בני תורה, אשר עומדות לעיתים בפני שוקת שבורה, כשבאמתחתן סכום שאינו מאפשר לכאורה רכישת דירה עבור הזוג הצעיר.

נשתדל על קצה המזלג, להתוות דרך לאותן משפחות, ובעיקר לכוון 'מה לא לעשות'...

נפתח במכתב שקיבלתי לאחרונה מאברך מביתר עילית, מכתב שמספר את סיפורם של רבים רבים.

וכך הוא מספר:

בתי תחי' סיימה את לימודיה בסמינר, מצויידת במקצוע נחשב, ע"מ שתוכל לפרנס את משפחתה בכבוד ובעלה יוכל לשקוד על דלתות התורה ללא הפרעות.

וממשיך האברך:

כפי שאמרנו היא סיימה את לימודיה, ועתה אנחנו כבר 'שומעים' בשבילה בשעטו"מ. הכנו 'רזומה' מתאים,

שתיקה מגיעה מן הצד השני, ולאחר מספר רגעים מביכים נשמעת השדכנית: "בסכום כזה אין אפשרות לגשת לשידוך. מצטערת..."